

(המשך מעמוד 17)

את כל אלה היה מוכן הליל לעשות, אך הוא היה גנוף בכל אחד מעורויו כאשר הלילה היה משמיע דברי ביקורת כנגד ר"ר זוליו או מציע, בצורה עדינה, שהליל יילחם להחלפתו. גם מערכת היחסים בין רבין לבין רוזוליו לא נתנה לשרייהמישר טרה תיקנות רבות בקשר להחלפתו של רוזוליו. ירשה מתקופת המנדאט הבריטי היא שמפקד המישטרה, מנכ"ל-הדואר והייעץ המישטרי ממונים עליידי הממשלה כולה וחיילים באחריות לממשלה כולה ומעמדם במישור הממשלתי חזק בהרבה מזה של מנהל כל משרד ממשלתי אחר. אך בתודעה האחרונים הסתבר לי שלמה הליל כי נגד רוזוליו נפתחה חזית נוספת, אשר מעולם לא עלה על דעתו שתיפתח: הקצונה הבכירה של המישטרה. צריך להכיר היטב את היחסים במישור טרה כדי להבין עדיכמה, קרע בין מפכ"ל המישטרה לבין קצינים הנמוכים ממנו בדרגה הוא כימעט בלתיאפשרי. המישטרה המישטרת בישראל המורד ו"חריף בהרבה מאשר בצה"ל. סמל במישור טרה הוא אלוהים מהלך על שניים, לגבי שוטרי הגמור ממנו אפילו בדרגה אחת. מפכ"ל המישטרה לגבי קצינים, אפילו אם הם בדרגה ניצב, הוא דמות שאין אחרי החלטותיה ומעשיה, כל עוררין.

אך לפתע החלו מגיעות שמועות ל"מישרד-המישטרה, היושב במקום נפרד לחלוטין מהמטה הארצי (זה בבית אגרון וזה בגיבעה הצרפתית בירושלים), על המרמור בקרב הקצינים כנגד רוזוליו. מלחישות קצת יותר גלויות. תחילה נעשו גישושים אצל עוזרי ומקורבי השר, כדי לדעת אם הוא מוכן בכלל להתאזין לביקורת על המפכ"ל. אחר-כך החלו להגיע בקשות מקצינים בכירים ללישכת ה"שר, שבהן ביקשו קצינים להתקבל לשיחה אצל השר ולשפוך באוזניו את מרי-ליבם. האסמותיהם של הקצינים כלפי רוזוליו היו חמורות ביותר. קצינים ותיקים טענו כלפיו כי הוא אינו מסוגל לקבל החלטות וכי הוא חסן, לא אמין, והיה אף קצין בכיר אשר כינה אותו "שקרן" בפני השר. "הוא יצר מערכת של איאמון בין הקצינים במטה הארצי, וסיכסך בין קצינים. הגענו למצב שכימעט אף אחד מ-

הקצונה הבכירה אינו מחליף איתו מילה. לא אומר לו אפילו שלום ועונה לו רק כשהוא נשאל בדברים הקשורים בעבודה." סיפר אחד מהקצינים בדרגת ניצב. טענה נוספת נגד רוזוליו, שהושמעה עליידי מיספר קצינים בכירים, היתה שלא על רקע אישי. הליל הגוש תוכיר מפו"ר. אם כי לא חתום, על יחסו של ר"ר זוליו לנושא ביטחון-הפנים. הוא מתנכר לנושא כולו וזמזמן מחדל, אמרו הקצינים, אשר חיברו את התזכיר והגישו אותו לשר.

כמו

מסומם

אדם שתי פרשות, שמהן סבלה המישטרה ביותר בחקופה האחרונה. היו הקש ששבר את גב הגמל אצל הקצונה הבכירה, וכנראה גם אצל השר: פרשת קצ"א ופרשת התלוננה אצל הליל, כי בפרשת

הקצינים התלוננה אצל הליל, כי בפרשת קצ"א נתן רוזוליו הוראות סותרות, גם באופן ישיר להתנגשויות בין שובתי קצ"א לבין השוטרים.

לגבי הפגנות גושאמונים היו להם תיר אורים על "התמוטטות" לדעתם, של ר"ר זוליו, בעיקר ליד מלון המלך דויד, לאחר שהסתיימה קבלת-הפנים להנרי קיטינג'ר בכנסת. למרות שבאותה עת היו ליד המלון רק כמה מאות מפגינים, שהיו מרו"ח חקים ונשמרו היטב, נתן רוזוליו, כשהוא סמוק-פנים, הוראות לשוטרים להכות ללא רחם במפגינים. מפקדי מישטרת ירושלים, שלהם היו הסכמים מוקדמים עם ראשי גושאמונים, ניסו למנוע בעדו מללחוץ על השוטרים להפעיל כוח נגד המפגינים, אך "איאפשר היה לדבר עם רוזוליו באותו זמן, הוא היה כמו מסומם".

סיכומם של הקצינים באותה פרשה היה: "רוזוליו איבד את עשתונותו מהר".

פרשת

עופר

היתה זו הפעם הראשונה שהליל פלט, מבלי-מישים, הערה בקשר לרוזוליו ולטענות נגדו, "לאיש כפי הנראה יש סף" שבירה נמוך" הוא אמר.

אל קציני המטה הארצי היושב בירושלים הצטרפו, אחרי המהומות, גם הקצינים הבכירים במחוז תל-אביב. היה זה לאחד התנפלותו חסרת-הרסן של העיר תונאי נתן דונביץ על מפקד מחוז תל-אביב, ניצב דויד עופר. דונביץ כתב שתי כתבות על עופר, בהן תיאר אותו כבלתי-ישרוני, כמפקד גרוע, כשיכור, ותלה כל זאת בגפילתו במילחמה של בנו של עופר, טייס.

להפתעת הכל סירב רוזוליו להגיב ו"לצאת להגנתו של עופר. הוא היה אישי שהורה ישירות למישטרת תל-אביב להתייג בכוח רב כנגד השובתים, וכאשר מפקד המחוז שמילא את הוראותיו היה זקוק להגנתו, הוא מילא פיו מים" התייג לוננו קצינים אצל הליל, "רק כאשר הוא נלחץ, היתה מוכרח להגיב על כך, שבועיים אחרי הכתבה של דונביץ, הוא הגן בחצי-פה על עופר".

גם בעיני הליל לא נשאה חן התנהגותו של רוזוליו בפרשת עופר. הליל גם היה הדמות שסבלה ביותר מכישלונה של המישטרה בפרשות קצ"א וההפגנות הגדולות, והיה זה שנאלץ למסור לציבור את ההסברים המגומגמים על כישלונות המישטרה.

כאשר הסתיים מיצעד הקצינים הבכיריים אצל הליל, וכאשר נודע לשר כי בגלל מערכת היחסים הלקויה בין המפכ"ל לקצינים אין הסגל הפיקודי הבכיר פועל כשורה, גמלה בליבו ההחלטה להפטר מרוזוליו. הליל יש עתה הגיבוי הממשלתי להתפטרותו של רוזוליו, ויש לו כמובן גם הגיבוי של המישטרה עצמה. בעייה אחת עומדת בפניו: מציאת יורש לרוזוליו. בין ניצבי המישטרה אין אף דמות אחת שברור לכולם כי היא יכולה לשמש כ"מפכ"ל, אשר ישקם את הפיקוד הבכיר במישטרה.

במידה שלא יוצנח איש מצה"ל לתפקיד זה, צעד אשר בוודאי יעורר התנגדות בקרב הקצונה המישטרתית הבכירה, מזכירים עתה במישור-המישטרה שני שמות. האחד: ניצב אלי דקל, קצין ותיק בן 56, המשמש כסגנו של רוזוליו. דקל, המ"מ מונה על האגף הלוגיסטי של המישטרה, אנף המינהלה, יצר לעצמו עמדת-כוח רצינית במטה הארצי ורכש לו יידיים רבים. המועמד השני הוא מולה כהן, מפקד

שרייהמישטרה היקד
גיבוי הקצונה הבכירה

המישמר האורחי. למרות ההיסוסים הרבים לגבי מינויו של כהן למפקד המישמר האורחי, הצליח הוא בעל הכשרון המינהלי העצום, לבנות מערכת רחבת-ידיים ומשור-מנת היטב, אין ספק כי במטה הארצי ית' נגדו גם למינויו של כהן, אולם כאשר תוצג הברירה — כהן או אלוף מצה"ל, יסכימו כפי הנראה לכהן.

מייד לאחר שתיפתר בעיית היורש, ית' פטר רוזוליו מהמישטרה. בחוגי המטה הארצי מעריכים, כי ההודעה על חילופי הגברי בפיקוד המישטרה תימסר בעוד כ"שישה שבועות.

לשאלת כתב העולם הזה בנדון, הגיב דובר המישטרה, תת-ניצב איתן: "לא היו דברים מעולם, המפכ"ל רוזוליו מתכוון להמשיך בתפקידו עוד עשר שנים".

ד ר ו ז

בירה פילזנר אמיתית!

בווריה

הטובה באירופה

הפצה: חברת גג — 03-913224
יבואן: מקיטרידינג קריבושי, טל. 739052

